

Cine poate repara temeliile societății occidentale?

Pe 27 august, noul prim-ministru al Regatului Unit Sir Keir Starmer a ținut un discurs în Downing Street în care a spus națiunii: „Lucrurile se vor înrăutăți înainte de a se îmbunătăți”. El a continuat afirmând că „acest proiect (noul guvern laburist) a ținut, de la bun început, repararea temeliilor țării noastre”. I-am trimis o scrisoare, la care am anexat câte un exemplar din broșurile „Light for the Last Days” (Lumina ultimelor zile) și „10 Signs of the Return of Messiah” [10 semne ale revenirii lui Mesia], printre altele, am scris următoarele:

„În discursul dumneavoastră recent spuneți: «Lucrurile se vor înrăutăți înainte de a se îmbunătăți». Din păcate, înainte de a se îmbunătăți, lucrurile se vor

Cuprins:

- Cine poate repara temeliile societății occidentale?
- Speranța Israelului
- Cine sunt eu?
- Semnele Vremurilor

în răutăți mult, mult. Apoi vor deveni mult, mult mai bune la revenirea Domnului Isus. Pentru detalii despre cum se vor întâmpla toate acestea, vă rugăm să citiți revista și broșura anexate”.

De ce am spus că lucrurile vor merge din rău în mult mai rău, înainte de a se îmbunătăți? Din două motive:

1. Profețiile trebuie să se împlinească. (Matei 26.56). Oricine se află într-un post de conducere în orice țară din lumea de astăzi se va confrunta cu situațiile profetite în Biblie, cu privire la ultimele zile ale acestui veac. Și toate sunt, fără excepție, situații rele: „vremuri primejdioase” (2Timotei 3), „se va înmulți fărădelegea”, „războaie, foamete, ciumă, cutremure, persecuții” (Matei 24.3-14). Aceasta va duce la o perioadă de necazuri nemaivăzute pe pământ (Matei 24.15-31) și la ascensiunea unui sistem mondial dictatorial. (Apocalipsa 13).

2. Temeliile au fost distruse. În Psalmul 11 citim „Când se surpă temeliile, ce ar putea să mai facă cel neprihănit?”. Cât privește Marea Britanie, temeliile sociale, morale și spirituale care au stat la baza societății noastre au fost deja distruse prin respingerea creștinismului. Guvernul laburist nu va fi capabil să repare aceste fundații, ba chiar va contribui la procesul de distrugere a lor.

Ce se întâmplă cu guvernul?

La trei luni de la victoria sa masivă în alegeri, guvernul Starmer se află deja într-o situație proastă, fiind acuzat că nu și-a respectat promisiunile din programul electoral și că a introdus politici care vor avea un efect opus celui scontat. Există temeri că aceasta va induce o criză

economică și socială mai mare decât cea moștenită de la conservatori.

În articolul de față doresc să trec dincolo de problemele politice și să analizez anumite probleme spirituale, în special cele legate de temeliile sau fundamentele societății noastre. Biblia ne spune că, în principiu, ar trebui să ne supunem guvernului:

**Oricine să fie supus stăpânirilor
celor mai înalte.** (Romani 13.1-2)

Descrierea cârmuitorilor făcută de Pavel în Romani 13 este o imagine idealizată a ceea ce ar trebui să fie guvernul, nicidecum o descriere a ceea ce este în cele mai multe cazuri.

Dregătorii ar trebui să fie „de temut pentru o faptă rea” și să răsplătească faptele bune. Din acest motiv, apostolul spune că e bine să ne supunem guvernului și să ne plătim taxele (Romani 13).

De asemenea, găsim scris că ar trebui să ne rugăm pentru cei aflați la conducere (1Timotei 2), astfel încât să putem trăi „o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia”, cu libertatea de a ne practica credința.

Ar trebui să ne supunem guvernului atunci când acesta ne cere să facem lucruri care sunt acceptabile în ochii lui Dumnezeu, dar nu și atunci când ne spune să facem răul. Un guvern bun nu va interfera cu libertatea religioasă, pe când un guvern rău o va face. Guvernele caracterizate de o răutate dusă la extrem, precum naziștii lui Hitler sau comuniștii lui Stalin, ajung să pedepsească binele și să recompenseze răul, persecutând creștinii și evreii.

De-a lungul timpului, democrația a reușit în mult mai mare măsură să

lucru a dus la distrugerea temeliiilor societăților noastre.

păstreze libertatea de conștiință decât dictatura, dar și ea este deschisă corupției și manipulării de către forțele malefice. În prezent, națiunile democratice ale lumii sunt în pericol de a fi preluate de forțe anticreștine. Profeția biblică indică faptul că, la sfârșitul veacului, va exista un guvern mondial malefic sub controlul unei persoane cunoscute sub numele de fiară sau anticrist, care-și va primi puterea de la diavol (Apocalipsa 13).

Oare noul guvern laburist al Marii Britanii ne va salva de această soartă sau dimpotrivă, ne va duce un pas mai aproape de ea? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să ne uităm nu doar la problemele politice, ci și la cele spirituale.

Ce este în neregulă cu Marea Britanie?

Creștinismul și Biblia au avut o influență profundă asupra Marii Britanii, modelând o mare parte din cultura și modul nostru de viață. Cu toate acestea, în prezent, această credință a fost subminată de ani lungi de respingere a adevăratului Dumnezeu și a valorilor biblice. Alături de majoritatea națiunilor europene și de America de Nord, acest

Proorocul Isaia, scriind în urmă cu aproximativ 2700 de ani, a avertizat că societatea în care trăia la momentul respectiv era pe cale să își atragă judecata lui Dumnezeu, tocmai din acest motiv:

Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărâdelegi, sămânță de nelegiuți, copii stricați! Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfântul lui Israel. I-au întors spatele... Tot capul este bolnav și toată inima suferă de moarte! Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos, ci numai răni, vânătăi și carne vie, nestoarse, nelegate și nealinate cu untdelemn. (Isaia 1.4-6)

Profetul compară starea națiunii sale cu un trup bolnav din cap până în picioare. Capul său, influența care controlează corpul este rănit, prin urmare nu funcționează cu o judecată sănătoasă. Inima, tărâmul emoțional și spiritual, trece și ea prin suferință, de aici funcționarea defectuoasă a întregului corp. De la oamenii cei mai însemnați, care conduc țara până la cei de la baza eșichierului social, avem de-a face cu un trup bolnav și rănit. Cum nu se aplică niciun remediu pentru a-l vindeca, el putrezește văzând cu ochii. Un corp care continuă astfel va muri fără doar și poate – cu excepția cazului în care află o cale de vindecare.

Profetul a sesizat o respingere și o răzvrătire împotriva lui Dumnezeu la toate nivelurile societății. Putregaiul poate fi detectat și în viața liderilor religioși, care au părăsit adevărata învățătură a Cuvântului lui Dumnezeu și s-au compromis cu idolatria și zeii

falși, drept urmare, Dumnezeu a respins slujbele lor religioase ca fiind de o ipocrizie nespūsă, o pierdere de timp:

Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre?” zice Domnul. „Sunt sătul de arderile-de-tot ale berbecilor și de grăsimea vițelilor... Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare... Nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea! Când vă întindeți mâinile, Îmi întorc ochii de la voi și, oricât de mult v-ați ruga, n-ascult, căci mâinile vă sunt pline de sânge! (Isaia 1.11-15)

Acesta este verdictul lui Dumnezeu asupra Israelului din vremea lui Isaia și asupra Marii Britanii din zilele noastre. Sinodul Bisericii Anglicane a decis să binecuvânteze parteneriatele homosexuale, ceva ce Dumnezeu nu poate binecuvânta pentru că este împotriva legii morale a lui Dumnezeu.

Această instituție, care timp de secole a avut un rol fundamental în viața spirituală a națiunii, se destramă acum pe măsură ce liderii săi se îndepărtează de adevărata învățătură creștină. Dumnezeu îi mustră pe acești lideri, punându-i pe același taler cu Sodoma și Gomora:

Ascultați Cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei! la aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei! (Isaia 1.9)

Geneza 19 ne spune clar ce se petrecea în Sodoma și Gomora, orașele care au fost nimicite de judecata lui Dumnezeu pentru nemaipomenita lor răutate. Imoralitatea sexuală, în special homosexualitatea agresivă, lua amploare în rândul oamenilor, fapt ce a atras judecata divină asupra lor.

Prin revoluția sexuală din anii 1960, societatea a început să se debaraseze de constrângerile poruncilor biblice cu privire la sex și de prioritatea valorilor familiei - un bărbat căsătorit cu o femeie, fideli unul altuia. În anul 2013, guvernul conservator al lui David Cameron a promulgat legea care legaliza căsătoria homosexuală. Acest fapt este opus învățaturii biblice conform căreia actele homosexuale sunt împotriva legii lui Dumnezeu.

(Levitic 18.22, Romani 1.18-32)

Biblia ne învață că mariajul este relația dintre un bărbat și o femeie, sfințită și rânduită de Dumnezeu, cu scopul de a aduce copii pe lume.

(Geneza 2.24, Matei 19.1-6, Efeseni 5.22-6.4).

Acum avem școli care îi învață pe copii despre sex, fără a face apel la valorile fundamentate din Biblie, afirmând că homosexualitatea și heterosexualitatea sunt la fel de valide și, deopotrivă, predau copiilor că își pot schimba sexul dacă nu se simt confortabil în sexul în care s-au născut. Iar dacă cineva pune la îndoială aceste concepții, s-ar putea să aibă probleme în societate, ba chiar și cu legea. În forma actuală, se pare că guvernul laburist va intensifica promovarea agendei LGBT, cu atacul său asupra adevăratelor valori creștine.

Starea socială a națiunii

În Isaia citim cum profetul face legătura între îndepărtarea de Dumnezeu și starea disperată a națiunii:

Țara vă este pustiită, cetățile vă sunt arse de foc, străinii vă mănâncă ogoarele sub ochii voștri, pustiesc și nimicesc, ca niște sălbatici... Vai,

cetatea aceea credincioasă, cum a ajuns o curvă! Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea, și acum e plină de ucigași!... Argintul tău s-a prefăcut în zgură și vinul tău cel ales a fost amestecat cu apă. Mai-marii tăi sunt răzvrățiți și părtași cu hoții, toți iubesc mita și aleargă după plată; orfanului nu-i fac dreptate și pricina văduvei n-ajunge până la ei. (Isaia 1)

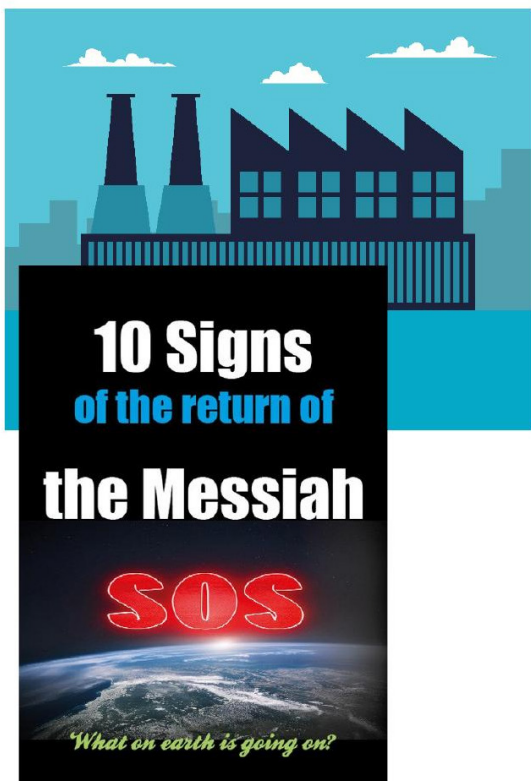
În Marea Britanie, asistăm astăzi la o stare generală de degradare socială, țara pierzându-și valorile fundamentale, cultura și stabilitatea pe care a fost construită cândva.

Asistăm, de asemenea, la o amplificare a violenței în societate, cu atacuri cu armă albă săvârșite la întâmplare și omoruri fără sens, închisori pline. Nu mai avem loc unde să fie închiși infractorii, motiv pentru care acum sunt eliberați mai devreme. În multe zone ale Marii Britanii, viața oamenilor este marcată de comportament antisocial, zgomot, vandalism, violență și agresiuni minore, furturi din magazine și daune ale proprietății. Dacă raportați asemenea fapte poliției, probabil că aceasta nu va face nimic; pe de altă parte, s-ar putea să vă confrunțați cu amenințări, intimidare și violență din partea făptuitorilor. Există rapoarte constante privind corupția la nivel înalt și neglijarea celor vulnerabili de către oamenii ajunși la putere.

Isaia scrie „argintul tău s-a prefăcut în zgură”. Cuvântul ebraic pentru argint este כסף kesef, care este și termenul obișnuit pentru bani în ebraică. Criza costului vieții a făcut ca mulți oameni să întâmpine dificultăți în a-și plăti alimentele, chiria, încălzirea

și așa mai departe. În prezent, guvernul laburist dă vina pe guvernul conservator pentru că a lăsat în urmă o „gaură neagră” în economie, pe care speră să o rezolve prin creșterea impozitelor în următorul ciclu bugetar. Actualmente, mulți comentatori avertizează că politicile urmărite de laburiști vor spori problemele economice cu care se confruntă națiunea.

De asemenea, trebuie luată în calcul problema globală, care ar putea lovi toate națiunile într-un viitor nu prea îndepărtat. Datoria Regatului Unit se ridică acum la 2,3 trilioane de lire sterline, iar datoria SUA la 33 de trilioane de dolari. Aceste cifre cresc cu fiecare oră. Planează pericolul unor turbulențe economice

globale, în special din pricină că națiunile BRICS, alianța economică condusă de Rusia și China, atacă dolarul ca monedă de rezervă a lumii prin măsuri care ar putea duce la prăbușirea valorii acestuia.

După ascensiunea senzațională a Chinei, care a devenit a doua cea mai mare economie a lumii, țara se află acum în recesiune, existând avertismente cu privire la o criză economică.

Economia Japoniei (a patra cea mai mare economie a lumii) are probleme, iar Germania (motorul economic al zonei euro) este în declin din cauza întreruperii aprovizionării cu petrol și gaze naturale din Rusia. Toți acești factori sporesc amenințarea unei crize financiare globale care ar putea diminua drastic valoarea banilor noștri și pentru care niciun guvern, de dreapta sau de stânga, nu are o rezolvare.

Isaia vorbește, totodată, despre o situație în care **străinii pustiesc și nimicesc, ca niște sălbatici**. Putem decela mai multe niveluri la care „străinii” au pustiit aceste locuri.

Ca urmare a Revoluției Industriale, Marea Britanie a devenit o putere economică, cu fabrici care produceau tot felul de bunuri, exportate în întreaga lume prin intermediul Imperiului Britanic. Acum, aproape totul a dispărut. Minele, oțelăriile, construcțiile navale, îmbrăcămintea și textilele, precum și fabricile de tot felul s-au închis, produsele lor fiind acum fabricate în China, India sau undeva în Asia și importate din străinătate. Mare parte din ceea ce a mai rămas în Marea Britanie a fost cumpărat de investitori străini, astfel încât nu doar că nu mai există eticheta „made in Britain”, dar nici măcar „deținut de Marea Britanie.”

Guvernul laburist dorește să avanseze acest lucru chiar mai departe, în goana sa după atingerea obiectivului privind zero emisii nete de carbon. Astfel, ei închid producția de petrol din Marea Nordului, făcându-ne dependenți de alții pentru nevoile noastre energetice. Turbinele eoliene, mașinile electrice și panourile solare necesare pentru a atinge nivelul zero net vor fi, de asemenea, fabricate în principal în China. În consecință, devenim dependenți de străini, care ne pot oferi sau nu ceea ce ne dorim și ne pot impune condiții care s-ar putea dovedi dăunătoare pentru societatea noastră.

La aceasta se adaugă inteligența artificială (AI), care vine să ne ia o parte din locurile de muncă ce pot fi îndeplinite acum de mașini și roboți în locul oamenilor.

Apoi avem situația dificilă cauzată de imigrație. Este greu să vorbești despre acest subiect, pentru că dacă spui ceva negativ poți fi acuzat de rasism sau de apartenența la „extremă dreaptă” sau chiar că ai fi simpatizant nazist, ceea ce eu categoric nu sunt.

Am lucrat cea mai mare parte a vieții mele în situații multirasiale, ca profesor și acum ca pastor al unei biserici multirasiale. Recunosc că mulți oameni care au imigrat în această țară au avut o contribuție pozitivă la societatea noastră.

Cu toate acestea, migrația în masă și islamizarea progresivă au devenit acum o problemă majoră în întreaga Europă, provocând o breșă în coeziunea socială. Situația creată aduce cu sine teama că cultura, istoria și temelia creștină a societății noastre sunt subminate și înlocuite. Forțele de stânga și liberale au susținut cauza multiculturalismului,

care a devenit un canal pentru atacarea valorilor tradiționale ale societății. Multiculturalismul înseamnă că trebuie să acceptăm toate culturile și religiile ca fiind egale și, prin urmare, nu le putem cere celor care vin aici să se adapteze la cultura națiunii gazdă. În special, nu putem spune că creștinismul conține un adevăr unic care ne conduce la adevăratul Dumnezeu.

Ca urmare, Marea Britanie și-a pierdut valorile fundamentale, cultura și stabilitatea pe care a fost construită cândva. În special, vedem că islamul și-a propus să înlocuiască creștinismul ca religie dominantă, obiectiv pe care urmărește să-l atingă până în 2050 prin imigrație și o rată ridicată a natalității. Un film intitulat „How Islam is quietly conquering Europe without shooting a shot” (Cum islamul cucerește discret Europa, fără să tragă măcar un glonț) <https://www.youtube.com/watch?v=r2xzv7XvKTK> arată cum acest lucru se întâmplă deja pe întregul continent – marile orașe sunt islamizate, creând societăți paralele în care legile și obiceiurile islamice domină fiecare aspect al vieții de zi cu zi.

În Franța există în prezent 750 de zone urbane sensibile („Zones Urbaines Sensibles”) desemnate ca atare, unde grupuri islamice radicale și imami sunt la conducere. Non-musulmanii pot trăi în continuare acolo, cu condiția să accepte statutul de dhimmi (cetățean tolerat, de mână a doua) și să recunoască faptul că trăiesc pe un teritoriu condus de islam. Membrii bandelor musulmane nu mai respectă poliția. Dacă izbucnește un incident între un ofițer de poliție și un membru al unei bande, urmează revolte, iar poliția primește ordin ca, dacă situația

riscă să degenereze, să nu aresteze pe nimeni.

Conform unui sondaj recent, 37% dintre musulmanii francezi spun că susțin Frăția Musulmană radicală, care încearcă să impună legea Sharia. Sharia stipulează că Allah a dictat toate regulile pe care ființele umane trebuie să le respecte și că toate regulile contrare legii Sharia trebuie să fie respinse. 49% dintre musulmanii francezi doresc ca catolicii să se convertească la islam, iar 36% doresc ca bisericile să fie transformate în moschei. Unele biserici au fost deja transformate și multe au fost atacate sau vandalizate. Sondajul dezvăluie, de asemenea, că 25% dintre musulmanii francezi au declarat că resping cuvântul „Franța”. Războiul din Gaza a dus la o creștere uriașă a urii față de evrei și Israel, în special din partea comunităților musulmane. Evreii francezi trăiesc în frică și adesea își ascund identitatea pentru a se proteja. Creșterea antisemitismului provenit din extrema stângă și din surse islamice l-a determinat pe rabinul șef să le recomande evreilor să părăsească Franța.

Politicienilor le este teamă să se exprime pe această temă. Un lider politic francez, fostul jurnalist Éric Zemmour, a îndrăznit să spună că situația este din ce în ce mai alarmantă și că un pericol islamic în creștere amenință Franța. Ca urmare a acestor comentarii, el a fost condamnat de mai multe ori la plata unor amenzi mari pentru „provocarea discriminării și urii față de comunitatea musulmană”.

O situație similară cu cea din Franța se regăsește și în alte țări europene, unde

populația musulmană este deocamdată mai mică, dar crește rapid.

Și în Germania au început să apară zone controlate de legea sharia. La fel în Belgia, Suedia și Țările de Jos. Toate acestea duc la o reacție, cu apariția unor partide de dreapta precum AFD în Germania, Adunarea Națională în Franța, Partidul Libertății al lui Geert Wilders în Olanda și partidul „Frații Italiei” al Giorgiei Meloni. Acestea sunt contestate de partidele de extremă stânga, intrate adesea în alianță cu partidele islamice, în ciuda scopurilor total diferite pe care le urmăresc.

La toate cele de mai sus se adaugă o desconsiderare constantă a istoriei și culturii europene de către liberalii și marxiștii occidentali. În Regatul Unit, în școli și universități, tinerilor noștri li se impun dogme de stânga, cum ar fi teoria critică a rasei și cancel culture, care prezintă societatea britanică tradițională drept malefică și rasistă. Acest atac asupra fundamentelor culturale ale societății noastre provine dinspre stânga politică, astfel încât Partidul Laburist aflat la guvernare nu îl va anula.

Situația descrisă are un efect negativ asupra creștinismului. Cultura dominantă care a existat în Marea Britanie pentru mare parte a ultimilor două mii de ani este influențată de creștinism – câteodată în bine, alteori nu tocmai în bine. Creștinismul adevărat a înrăuit multe reforme sociale, inclusiv abolirea sclaviei. De asemenea, a devenit baza multora dintre legile noastre, influențând sistemul nostru judiciar, sistemul educațional, cultura și mass-media. Misionarii creștini din secolul al XIX-lea au dus credința creștină în întreaga lume, determinând plantarea de biserici

creștine pretutindeni. Marea Britanie a jucat un rol principal în acest demers.

Acum, agenda diversității ne învață că ar trebui să ne fie rușine de toate acestea. Nu e bine să afirmăm primatul credinței creștine ca bază pentru legile și valorile acestei țări și influența sa asupra istoriei și modului nostru de viață. Trebuie să învățăm că toți zeii sunt egali. Nu putem spune că este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Isus Hristos (1 Timotei 2.5). Totuși, Isus a spus: ***Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*** (Ioan 14.6).

Biblia afirmă că ***„toți dumnezeii națiunilor sunt niște idoli”*** (Psalmul 96.5). Conform legământului cu Moise, israeliților le-a fost interzis să se închine unor astfel de zei. De asemenea, Noul Testament le interzice creștinilor să unească închinarea la Dumnezeu prin Isus Hristos cu idolii (1Corinteni 8).

Dacă credem că acest lucru este adevărat, atunci avem o problemă când vine vorba de chestiuni multiconfesionale și multiculturale. Coranul neagă mesajul creștin central conform căruia Isus este Fiul lui Dumnezeu, egal cu Tatăl, care a murit pentru păcatele noastre și a înviat din morți pentru a oferi iertare și viață veșnică tuturor credincioșilor. În conformitate cu 1Ioan 2, învățătura lor aparține anticristului.

De asemenea, nu putem accepta învățătura yoga, pe care atât de mulți occidentali o folosesc acum pentru exerciții fizice și dezvoltare spirituală. În esența sa, yoga are de-a face cu doctrina hindusă despre descoperirea lui Dumnezeu în interiorul tău, prin meditație și exerciții yoga. Biblia ne

învață, dimpotrivă, că în noi sălășluiește o natură umană păcătoasă de care trebuie să fim eliberați prin pocăință și credință în Domnul Isus, invitându-L să vină în viața noastră, din afara noastră.

Islamul și hinduismul, precum și versiunile occidentalizate ale yoga și New Age contrazic învățăturile Bibliei. Asta nu înseamnă că ar trebui să-i urâm pe musulmani și pe hinduși. Chiar dacă vedem o ostilitate față de credința noastră, Isus ne-a spus să ne iubim dușmanii! În schimb, înseamnă că nu ne putem supune cerințelor lor religioase și nu putem pune religiile lor pe același nivel cu credința biblică în Isus Hristos. Fie ceea ce credem noi este adevărat, fie ceea ce cred ei este adevărat. Dar credințele noastre nu pot fi adevărate în egală măsură.

Temelia corectă

Toate acestea provoacă o subminare gravă a fundației spirituale a națiunilor europene, în special a Marii Britanii. Dacă vrem să rezidim temeliile, trebuie să facem acest lucru prin întoarcerea la Dumnezeu Bibliei.

Revenind la Isaia, Dumnezeu a spus generației sale:

De nu ne-ar fi lăsat Domnul oștirilor o mică rămășiță, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora. (Isaia 1.9)

„Rămășița” pomenită aici se referă la adevărații credincioși în Domnul, ale căror vieți sunt construite pe temelia credinței în Dumnezeu și care rămân fermi lângă adevărul Său în mijlocul unei societăți corupte. Dacă le iei influența, societatea respectivă va sfârși prin a fi nimicită de Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat cu Sodoma și Gomora.

În Geneza 18, Dumnezeu îi vorbește lui Avraam și îl avertizează cu privire la nimicirea viitoare a Sodomei. Avraam imploră milă pentru oraș. Dumnezeu spune că, dacă va găsi o rămășiță evlavioasă de zece oameni credincioși în oraș, îl va cruța. În cele din urmă, nu a reușit să găsească zece oameni credincioși; prin urmare, cetatea a fost nimicită.

Pentru a deveni parte a acestei rămășițe, Isaia le spune conaționalilor săi să se pocăiască și să se întoarcă la Domnul:

«Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă! Veniți totuși să ne judecăm», zice Domnul. «De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lână. De veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării; dar de nu veți voi și nu veți asculta, de sabia veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit.» (Isaia 1.17-20)

Cei care fac așa trebuie să își clădească viețile pe temelia credinței și a supunerii față de Domnul, așa cum ne-a învățat Isus în Predica de pe Munte:

De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat

ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare. (Matei 7.24-27)

Speranța Israelului

Imnul național israelian este Hatikva, care înseamnă „Speranță”. Versurile au fost scrise în 1886 de Naphtali Herz Imber, un poet englez originar din Boemia. Melodia este compusă de Samuel Cohen, un imigrant din Moldova.

În limba română, cuvintele sună cam așa:

*Cât timp în inimi, în lăuntru,
Sufletul evreiesc încă tânjește,
Și Înainte, către răsărit,
Un ochi încă veghează la Sion,
Speranța noastră nu a fost pierdută,
Speranța veche de două mii de ani,
Să fim un popor liber în a noastră țară,
Țara Sionului și a Ierusalimului.*

Împlinirea acestui vis sionist a început să se întrevadă odată cu înființarea statului Israel în 1948 și reunificarea Ierusalimului după Războiul de Șase Zile din 1967. Victoriile Israelului în războaie împotriva unor armate arabe mult mai mari și mai bine echipate au fost văzute de unii evrei și creștini drept o dovadă a favorii lui Dumnezeu asupra Israelului și a împlinirii profețiilor străvechi din Biblie. În cartea Ieremia 31.10 citim:

Ascultați Cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate! Spuneți: «Cel ce a risipit pe Israel îl va aduna și-l va păzi cum își păzește păstorul turma.»

Ezechiel 36.24-28 profețește adunarea poporului evreu în țara lui Israel, după împrăștierea pe tot cuprinsul pământului, ca prima etapă a unui proces care duce la restaurarea spirituală a Israelului:

„Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră. Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele

și să păziți și să împliniți legile Mele. Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeuul vostru.”

Restaurarea fizică a Israelului a început cu mișcarea Aliyah din secolul al XIX-lea, care a creat așezări evreiești în Palestina, culminând cu înființarea statului Israel în 1948. De atunci, Israelul a avut realizări uimitoare, transformând acest pământ cândva arid într-un stat modern, cu orașe, progrese în sfera tehnologiei, medicinei și agriculturii, făcând ca deșertul să înflorească precum un trandafir.

Evreii din întreaga lume au fost readuși în patria lor străveche, așa cum este profețit în Biblie. Israelul a contracarat cu succes tentativele armatelor arabe din jur de a-l distruge, iar actualmente deține un acord de pace cu Egiptul și Iordania, alături de Acordurile Abraham, care stipulează pacea cu statele arabe din Golf.

Arabii israelieni au drepturi depline în calitate de cetățeni ai țării, iar cei care se mulțumesc să trăiască în pace cu poporul evreu au beneficiat de pe urma faptului că locuiesc în singura democrație din Orientul Mijlociu. Cu toate acestea, situația actuală din Israel este una de profundă suferință și pericol.

În urmă cu un an, la 7 octombrie, teroriștii Hamas au forțat gardul de securitate al Israelului, presupus impenetrabil, ucigând 1139 de israelieni și luând 251 de ostatici în Gaza. Crimele, violurile și luările de ostatici reprezintă o imagine oribilă a ceea ce s-ar putea întâmpla dacă forțele ostile ar invada statul Israel. De atunci, războiul din Gaza a costat viața a sute de israelieni și a mii de palestinieni. Printre morții

palestinieni se numără teroriștii Hamas, care se infiltrează, împreună cu armele lor, în zone civile, sporind astfel suferința oamenilor obișnuiți.

Imaginile cu distrugerea și suferința populației din Gaza au făcut ca oamenii din întreaga lume să se întoarcă împotriva Israelului. Acest lucru a dus la creșterea ostilității față de evreii care trăiesc în diaspora și la o creștere a antisemitismului la nivel mondial. Demonstrațiile din multe țări au cerut încetarea războiului și chiar sfârșitul Israelului ca țară. Refrenul „de la râu până la mare, Palestina va fi liberă” înseamnă, în ultimă instanță, înlocuirea statului Israel cu un stat Arab al Palestinei de la râul Iordan până la Marea Mediterană.

Principala amenințare cu care se confruntă Israelul vine din partea Iranului, care în mod repetat cere nimicirea Israelului și produce rachete și drone menite a fi folosite împotriva Israelului, dar lucrează și la producerea unei bombe nucleare. Iranul a construit un inel de foc în jurul Israelului prin intermediul organizațiilor sale proxy din Gaza, Liban, Yemen, Irak și prin forțele proprii care operează în Siria. De asemenea, a aprovizionat organizația Hezbollah din Liban cu aproximativ 150 000 de rachete,

dintre care multe sunt capabile să atingă întreg teritoriul Israelului. De la începutul războiului din Gaza, atacurile Hezbollah au transformat o mare parte din nordul Israelului într-o zonă interzisă, cu orașe și așezări abandonate și aproximativ 60000 de israelieni evacuați din casele lor, mulți spunând că nu se vor mai întoarce niciodată.

Israelul nu este fără apărare în această situație și dispune de sisteme antirachetă foarte avansate și eficiente și de forțe de descurajare puternice, capabile să lanseze atacuri împotriva inamicilor săi. Cu toate acestea, resursele Israelului nu sunt infinite și există temerea că un război la scară largă între Israel și Iran sau Hezbollah ar avea consecințe catastrofale.

Puterile lumii, în special SUA și ONU, sunt preocupate de găsirea unei soluții cu o variantă de încheiere a păcii care să vizeze o „soluție cu două state”. Aceasta înseamnă înființarea unui stat palestinian alături de Israel, aproximativ pe teritoriul actual al Cisiordaniei și al Gazei, incluzând și Ierusalimul de Est. Acesta este teritoriul Iudeei și Samariei, inima Israelului biblic. Guvernul israelian se teme că un asemenea acord nu va duce la o pace reală, ci că statul palestinian va fi folosit ca bază pentru a lansa și mai multe atacuri asupra Israelului, cu scopul final de a dezmembra ceea ce a mai rămas din statul evreu.

Din cauza acestei stări de lucruri, „Hatikva”, speranța lipsește și mulți israelieni se simt abandonați de lume și chiar de Dumnezeu. Se ridică întrebarea: „Unde este Dumnezeu în toate acestea?”

Cu aproximativ 2600 de ani în urmă, profetul Ieremia a simțit la fel și a pus aceeași întrebare:

Tu, care ești nădejdea lui Israel, Mântuitorul lui la vreme de nevoie,

pentru ce să fii ca un străin în țară, ca un călător care intră doar să petreacă noaptea în ea? De ce să fii ca un om încremenit, ca un viteaz care nu ne poate ajuta? Și totuși Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și Numele Tău este chemat peste noi. De aceea nu ne părăsi! (Ieremia 14.8-9)

Speranța lui Israel și Mesia

Pentru mulți evrei ortodocși, speranța stă în faptul că Mesia va veni și va aduce pace și speranță în Israel. Rabinul Kaplan, în cartea sa „Adevăratul Mesia?”, prezintă situația astfel:

„Conceptul evreiesc de Mesia este cel clar dezvoltat de profeții Bibliei, și anume: un lider al evreilor, puternic în înțelepciune, autoritate și spirit. El este cel care va săvârși răscumpărarea deplină a poporului evreu, atât din punct de vedere spiritual, cât și fizic. Pe lângă aceasta, va aduce pace eternă, dragoste, prosperitate și perfecțiune morală întregii lumi. Ca origine, Mesia evreul este om adevărat. El s-a născut din părinți umani obișnuiți și este făcut din carne și sânge ca toți muritorii”.

Se ridică o întrebare logică, pe care trebuie să ne-o punem cu privire la această afirmație. Cum poate o persoană pur umană, care este **muritoare** și, prin urmare, va muri, să aducă „pace **veșnică**, iubire, prosperitate și perfecțiune morală întregii lumi”? Această ultimă propoziție este o respingere a lui Yeshua / Isus ca Mesia și a conceptului nou-testamentar că Mesia este Fiul lui Dumnezeu, o persoană divină eternă.

O respingere similară a lui Isus ca Mesia se găsește în cartea lui Asher Norman, „26 Reasons why Jews don't believe in Jesus” („26 de motive pentru care evreii nu cred în Isus”). Acesta

afirmă că există șase sarcini pe care Mesia trebuie să le îndeplinească:

1. Să aibă genealogia corectă, fiind descendent al regelui David și al regelui Solomon.
2. Să fie uns rege al Israelului.
3. Să întoarcă poporul evreu în Israel.
4. Să reconstruiască Templul din Ierusalim.
5. Să aducă pacea în lume și sfârșitul tuturor războaielor.
6. Să aducă cunoașterea lui Dumnezeu în lume.

Asher Norman afirmă că oricine care nu a făcut aceste șase lucruri nu poate fi Mesia. Prin urmare, Isus nu este Mesia. El mai spune că vom ști clar când a venit Mesia – atunci când cineva a reușit să facă toate acestea.

Arthur Norman urmează învățătura lui Maimonide (1135-1204), care a spus că Mesia trebuie să își dovedească identitatea de Mesia prin îndeplinirea acestor sarcini. Drept urmare, Mesia va aduce o lume reînnoită: *„El va desăvârși întreaga lume, motivând toate națiunile să-L slujească împreună pe Dumnezeu, așa cum este scris: „Voi face popoarele să vorbească curat, astfel încât toate să cheme Numele lui Dumnezeu și să-L slujească cu un singur scop”*. Maimonide „Hilchos Melachim 11.1” din Mishneh Torah.

Se poate întâmpla acest lucru?

Trebuie să precizăm că posibilitatea ca cineva de origini pur umane să reușească a împlini acest lucru într-o viață de om este practic zero. Mare parte a lumii este în prezent pregătită pentru nimicirea statului Israel și ar dori să vadă o nouă împrăștiere a poporului evreu în întreaga lume. În circumstanțele actuale, orice încercare de a reconstrui Templul pe Muntele Templului, unde tronează acum moscheea al Aqsa Mosque și Domul Stâncii, ar provoca un atac al lumii musulmane asupra Israelului. Atât de multă ură se tot acumulează în Orientul Mijlociu, încât este greu de închipuit cum ar putea un evreu să-i facă pe evrei și arabi să trăiască împreună în pace. În plus, lumea este sfâșiată de conflicte extinse, susținute de rachete și arme de distrugere înspăimântătoare ce lasă în urmă o enormă suferință umană.

Notă: Biblia amintește, într-adevăr, posibilitatea unei păci temporare și a unei încercări de a reînvia cultul Templului în ultimele zile ale acestei ere. A se vedea Daniel 9.27, Isaia 28.14-22, Isaia 66.1-6. Totuși, acest lucru va fi realizat de anticrist, falsul Mesia, și se va încheia cu eșec și dezastru.

Pentru a crea „pacea și iubirea veșnică” despre care vorbește rabinul, Speranța lui Israel trebuie să fie mai mult decât un om de seamă. Mai exact, el trebuie să fie unul care are la dispoziție întreaga putere a lui Dumnezeu, ca o ființă divină care vine să îndrepte haosul creat de oameni în lume.

Există profeții în scripturile ebraice ce arată limpede că Mesia este mai mult decât un om – mai bine spus, că este divin. De exemplu, Isaia 9.6-7:

Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul

Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci. Iată ce va face râvna Domnului oștirilor.

Zaharia 14 descrie bătălia de pe urmă și venirea lui Mesia, spre a salva pe Israel:

Ci Domnul Se va arăta și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei. Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe Muntele Măslinilor... Și atunci va veni Domnul Dumnezeul meu și toți sfinții împreună cu El!... Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn și Numele Lui va fi singurul Nume.

În aceste versete din scripturi, celui care va veni să elibereze Israelul de dușmanii săi și să domnească asupra regatului mesianic mondial i se atribuie titulatura divină, „Dumnezeu tare”, „Domnul Dumnezeul meu”. El are o împărăție fără sfârșit. Toate împărățiile omenești ajung la capăt, mai devreme sau mai târziu. Numai împărăția lui Dumnezeu nu are sfârșit.

În profeția lui Zaharia, Domnul Dumnezeu vine și stă cu picioarele pe Muntele Măslinilor, punând capăt războiului pentru Ierusalim și instaurând împărăția mesianică/milenară.

Textul folosește cea mai puternică terminologie pe care o întâlnim în Biblia ebraică cu referire la Dumnezeu și precizează că cel care va apărea pe pământ la momentul acela posedă plenitudinea divinității.

Noul Testament face această afirmație despre persoana lui Isus din Nazaret, Yeshua ha Mashiach:

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.

(Ioan 1.1-3)

Și Cuvântul S-a făcut trup și alocuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi amprivit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. (Ioan 1:14)

„Cuvântul” este cel prin care Dumnezeu a făcut lumea, cel care este definit ca fiind cu Dumnezeu și fiind Dumnezeu. El este cel prin care au fost făcute toate lucrurile. Apoi, Ioan ne spune că El s-a făcut trup și a locuit printre noi, ceea ce înseamnă că a luat formă umană, având natura esențială a lui Dumnezeu, cu slava Sa acoperită cu un văl sau ascunsă în timpul vieții Sale pământești (Filipeni 2.5-11).

La un moment dat, ucenicii L-au văzut pe Isus cu slava Sa descoperită, în clipa Schimbării la față din Matei 17.1-9.

Domnul Isus se va întoarce la sfârșitul vremurilor, cu slava descoperită, venind pe pământ în zilele bătăliei finale pentru Ierusalim (Armagedon) spre a pune capăt războiului și a instaura împărăția mesianică, profețită în Isaia 2 și Apocalipsa 19-20.

Ieremia și profețiile vremurilor de pe urmă

Profeția din Ieremia 30 indică faptul că vremurile de pe urmă – în ebraică „acharit ha yamim” – va avea loc o întoarcere a poporului evreu în țara lui Israel:

«Iată, vin zile», zice Domnul, «când voi aduce înapoi prinșii de război ai poporului Meu Israel și Iuda», zice Domnul; «îi voi aduce înapoi în țara pe care am dat-o părinților lor și o vor stăpâni.» (Ieremia 30.3)

Evenimentul de mai sus va fi urmat de o perioadă de mari necazuri peste țară:

Așa vorbește Domnul: «Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace! Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat! Pentru ce văd pe toți bărbații cu mâinile pe coapse, ca o femeie la facere? Pentru ce s-au îngălbenit toate fețele? Vai! căci ziua aceea este mare! Niciuna n-a fost ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov, dar Iacov va fi izbăvit din ea.»

Acest pasaj face referire la o perioadă de necaz, comparată cu durerile unei femei în travaliu. Nu seamănă cu nimic din ceea ce a fost înainte sau va mai fi. Ideea este reluată în multe alte pasaje din Biblie referitoare la zilele dinaintea venirii (din nou) lui Mesia. De exemplu, Isaia 13.6-13, Ioel 2.1-11, Daniel 12.1-3, Matei 24.15-22, 1 Tesaloniceni 5.1-3.

Isus / Yeshua a spus despre acest timp de înainte de revenirea Sa:

Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar,

din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate. (Matei 24.21-22)

Conceptul unei vremi de necazuri nemaiauzite este o veste proastă, dar Ieremia 30.8-10 mai spune:

«În ziua aceea», zice Domnul oștirilor, «voi sfărâma jugul de pe grumazul lui, îi voi rupe legăturile, și străinii nu-l vor mai supune. Ci vor sluji Domnului Dumnezeului lor și împăratului lor David, pe care li-l voi scula. De aceea, nu te teme, robul Meu Iacov», zice Domnul, «și nu te speria, Israele! Căci te voi izbăvi din țara cea depărtată și îți voi izbăvi sămânța din țara în care este roabă; Iacov se va întoarce iarăși, va avea odihnă și liniște și nu-l va mai tulbura nimeni. »

Așadar, Dumnezeu afirmă că există speranță pentru Israel în zilele ce vor veni asupra lui. Referirea la regele David face legătura cu Mesia, cel cunoscut în iudaism ca „Moshiach ben David”, Mesia Fiul lui David. El este cel care poate îndeplini această eliberare miraculoasă a poporului Israel, în ceas de nevoie.

Totuși, eliberarea amintită vine cu un preț:

«Căci Eu sunt cu tine», zice Domnul, «ca să te izbăvesc; voi nimici pe toate neamurile printre care te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici; te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit.»

(Ieremia 30.11)

Textul continuă, descriind în următoarele versete motivul pentru care Israel are nevoie de mustrare – păcatul care îl face pe Dumnezeu să întoarcă spatele poporului Său:

Așa vorbește Domnul: «Lovitura ta este de nevindecă și rana ta este usturătoare. Niciunul nu-ți apără pricina, ca să-ți lege rana; nu-i niciun

leac, niciun mijloc de vindecare!... De ce te plângi de rana ta, de durerea pe care ți-o pricinuiește boala ta? Pentru mulțimea nelegiuirilor tale, pentru marele număr al păcatelor tale, te-am făcut să suferi aceste lucruri!»”

(Ieremia 30.12-15)

Noul legământ

Așadar, vremea necazului are menirea de a convinge Israelul de păcatul său și de a corecta ceva ce Israelul și poporul evreu au făcut greșit. Oare toate aceste probleme sunt cauzate de un păcat anume? Și, cel mai important, care este soluția la problema ivită?

În capitoul următor, Ieremia spune: **«Iată, vin zile», zice Domnul, «când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor în ziua când i-am apucat de mână să-i scot din țara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor», zice Domnul. «Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea», zice Domnul: «Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare», zice Domnul, «căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.»”**

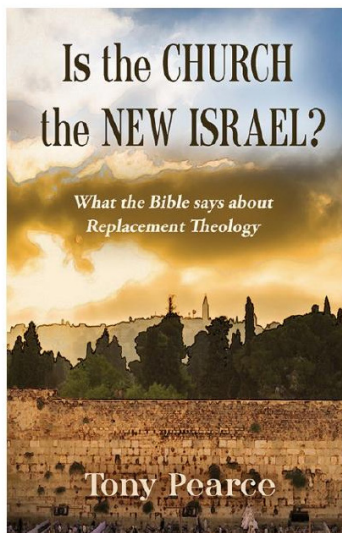
Acest legământ a fost încheiat prin sacrificiul lui Mesia, când Yeshua/Isus a venit acum 2000 de ani să moară ca jertfă pentru păcatele lumii, să fie îngropat și să învieze din morți a treia zi.

La ultima cină, masa de Paște pe care Isus a luat-o cu ucenicii Săi, chiar înainte de a merge la cruce, El a luat emblemele Paștelui, pâinea și vinul, și le-a aplicat Sie însuși: **Apoi a luat paharul, a mulțumit și le-a dat, spunând: Beți din el toți. Căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.**

(Matei 26.27-28)

Conform promisiunii noului legământ, scris în cartea lui Ieremia, celor care intră în el li se iartă păcatele, ajung să-L cunoască pe Domnul, iar legea Sa le este pusă în minte și întipărită în inimă. Toate aceste lucruri sunt făgăduite celor care au o relație autentică cu Dumnezeu prin Yeshua Mesia.

Prin urmare, principalul lucru pe care Atotputernicul dorește să îl corecteze în ochii poporului evreu este identitatea lui Mesia. El a venit o dată în persoana lui Yeshua spre a ne salva de păcatele noastre, împlinind profeția din Isaia 53, despre omul durerii obișnuit cu suferința, cel despre care a scris Isaia:

Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor. (Isaia 53.3-6)

El se întoarce ca Rege Mesia ce domnește, ca Rege al regilor și Domn al domnilor, Dumnezeu Atotputernic, pentru a pune capăt războiului, pentru a strânge laolaltă rămășița supraviețuitoare a lui Israel și pentru a cauza reconstruirea Templului milenial din Ierusalim. În acea zi, El va împlini profeția din Isaia 2.2-4:

Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el și vor zice: «Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui și să umblăm pe cărările Lui!» Căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim, Cuvântul Domnului. El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare, așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulițele lor, cosoare: niciun popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul.

La sfârșitul cărții Faptele Apostolilor din Noul Testament îl găsim pe Pavel în arest la domiciliu în Roma, din cauza proclamării lui Yeshua ca Mesia în Ierusalim (Faptele Apostolilor 21-26). El i-a convocat pe liderii comunității evreiești din Roma și le-a spus:

De aceea, v-am chemat să vă văd și să vorbesc cu voi, căci din pricina nădejzii lui Israel port eu acest lanț. (Fapte 28.20)

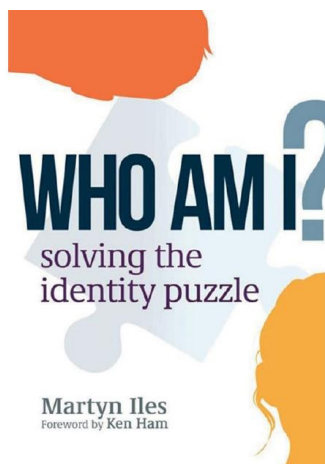
Yeshua, Isus este Speranța lui Israel. El este singurul care ne poate salva de păcatele noastre. El este singurul care poate soluționa criza din Orientul Mijlociu și poate aduce pacea în Israel și în țările arabe din jur.

Când El va face acest lucru, profeția din Isaia 19 se va împlini:

În aceeași vreme, va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: asirienii se vor duce în Egipt și egiptenii, în Asiria, și egiptenii împreună cu asirienii vor sluji Domnului. Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului. Domnul oștirilor îi va binecuvânta și va zice: «Binecuvântat să fie Egiptul, poporul Meu, și Asiria, lucrarea mâinilor Mele, și Israel, moștenirea Mea!» (Isaia 19.23-25)

Când orice altceva eșuează, singura speranță rămasă pentru Israel este Yeshua, Isus Mesia, care a venit o dată și va veni din nou în curând pentru a face ordine în haosul pe care noi, oamenii, l-am făcut în lumea pe care El ne-a dat-o în grijă.

Cine sunt eu?

Martin Iles, din cadrul organizației „Answers in Genesis” a scris o carte cu titlul „Cine sunt eu?” Într-un articol de promovare a acestei cărți el spune astfel:

„O nouă generație este preocupată de problema identității, iar lucrurile devin tot mai complicate. Orice resursă privind identitatea le va spune educatorilor și tinerilor că identitatea este subiectivă, ceea ce înseamnă că se naște din propriile lor sentimente și simțul a ceea ce sunt. Oamenii sunt încurajați să se definească prin aceste lucruri, chiar și prin poftele, pasiunile și dorințele lor. Sexualitățile, genurile, tipurile de personalitate și tot ceea ce este legat de sine devin cel mai înalt set de valori. Credem în noi înșine, urmărim „adevărul meu”, căutăm să fim cei mai buni cu putință și ne spunem că merităm.

Dar există ceva dincolo de nisipurile mișcătoare ale „adevărului tău, adevărului meu și adevărului lor”, care să garanteze cine suntem odată pentru totdeauna? Care este adevărul?

Fundamentul Scripturii ne aduce o revelație foarte diferită despre noi înșine. Aflăm că suntem creați, nu că ne creăm singuri; că există un creator care este mai mare decât noi! Existența lui Dumnezeu ne confruntă cu realitatea că există un adevăr suprem, sigur, din afara noastră, care are ceva decisiv de spus despre cine suntem fiecare dintre noi. Nu putem scăpa de acest adevăr, putem doar să ne supunem lui sau să ne răzvrătim împotriva lui.” „Answers Insider”, mai 2024.

Citim în evangheliile că Isus a fost întrebant: „Care este cea dintâi dintre toate poruncile?” - el citează din Biblia ebraică, versetele Deuteronom 6.4 și Levitic 19.18:

Cea dintâi este aceasta: «Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn» și «Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.» Iată porunca dintâi. Iar a doua este următoarea: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.” (Marcu 12.29-31)

Așadar, mai întâi ar trebui să-L iubim pe Dumnezeu, apoi să ne iubim aproapele. El nu a spus efectiv „iubește-te pe tine însuși”, deși implicația poruncii „Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși” este că oamenii vor dori în mod natural să aibă grijă și să-și protejeze propriile interese.

Pentru mișcarea identitară modernă, prioritățile sunt inversate: în primul rând, iubește-te pe tine însuși, apoi

pe aproapele tău și în ultimul rând (dacă trebuie neapărat) pe Dumnezeu. Pentru a te iubi pe tine însuși, trebuie să te cunoști și, în consecință, o mare parte din activitate se concentrează pe răspunsul la întrebarea „Cine sunt eu?”

Descoperă-ți identitatea

Martin Lles descrie un exercițiu desfășurat într-o școală din SUA, în cadrul căruia copiii erau rugați să realizeze un poster cu identitatea lor. Acest lucru presupunea să privească în lăuntru lor și să se întrebe „Cine sunt eu?”, fără bariere, fără limite. Descrie ce-ți place la tine. și ce nu îți place, ce îți place la alții și ce nu-ți place, ce te face să te simți bine, respectiv rău”. Li s-a spus să fie autentici, să fie „cel mai bun EU posibil și să nu lași pe nimeni să te judece sau să te condamne pentru ceea ce ești”.

Această căutare a identității poate deveni un exercițiu de psihologie, corelat cu ceea ce a devenit cunoscut sub numele de „intersecționalitate”. Google definește intersecționalitatea drept un concept „legat de natura interconectată a categoriilor sociale precum rasa, clasa și sexul”.

Google oferă un exemplu despre cum s-ar putea identifica o persoană: „Ea are o experiență intersecțională ca persoană de culoare, femeie și lesbiană”.

Ulterior, conceptul este conectat la „sistemele de discriminare sau dezavantaj”. O persoană care se identifică ca fiind „de culoare, femeie și lesbiană” este posibil să fi suferit discriminări sau dezavantaje în viața sa, prin urmare se va identifica ca victimă a unui sistem nedrept. Identitatea mea, folosind aceleași categorii, fiind „alb, bărbat și heterosexual” nu este o

definiție bună, deoarece bărbații albi heterosexuali sunt asociați cu opresorii persoanelor de culoare, femei sau homosexuali.

Rasa și identitatea

Acest exercițiu, la rândul său, alimentează agenda „schimbării” pentru restructurarea societăților occidentale tradiționale. Opresorii (heterosexuali albi, bărbați) sunt răi, iar victimele (negrii, femeile, homosexualii) sunt bune. Pe această bază, structurile de putere din trecut trebuie înlocuite de agenda diversității și a multiculturalității. Constatarea se aplică în special istoriei și culturii europene, influențate de diferite forme de creștinism.

În acest tipar de gândire, oamenii sunt încurajați să descopere modul în care lumea îi oprimă sau i-a oprimat în trecut. Problema rasială este cea mai evidentă, cu nedreptățile din trecut, săvârșite în mare parte de oameni albi asupra oamenilor de culoare -- ceea ce conduce la teoria critică a rasei, care condamnă „privilegiul albilor” și opresiunea cauzată de colonialismul european.

Un articol din ziarul Daily Telegraph (25/8/2024) relatează cum profesorii sunt învățați să distrugă „centralitatea albului” în școli și să se asigure că „viitorii educatori sunt «anti-rasiști» și pregătiți să pună în aplicare acest lucru în sălile de clasă. Profesorii vor fi instruiți cum să „submineze centralitatea albilor” în școli, conform unui document de bune practici. Termenul „albi” în teoria rasială critică se referă la atitudinile sociale considerate normale de către persoanele albe. Cu alte cuvinte, este ceva în neregulă cu „atitudinile sociale considerate normale de către oamenii albi”.

Există o „centralitate a albilor” în istoria și cultura britanică, din simplul motiv că, până de curând, aproape întreaga populație a acestor insule descindea din triburile care au trăit sau au invadat aceste insule în ultimii 2000 de ani: celții, romanii, saxonii, vikingii și normanzii.

Întâmplarea face ca pielea tuturor acestora să fie de culoare albă. Imigrația pe scară largă din țările Commonwealth a schimbat situația și, cu siguranță, mulți dintre noii imigranți s-au confruntat cu ostilitate rasistă din partea comunității albe înrădăcinate în regiune. Pe de altă parte, acum ne aflăm în situația în care mulți albi sunt discriminați de societatea multiculturală de astăzi care ne-a fost impusă de elita stângii liberale.

Acest lucru a devenit parte a agendei marxiste de a schimba valorile societății noastre și de a controla ceea ce putem spune, gândi și crede, urmând a fi suprimat dacă ieși din rând. Între timp, modul acesta de gândire s-a impus în mare parte în mass-media (BBC în special), în sistemul educațional, în sistemul judiciar și în poliție, în administrația publică și în mare parte în biserica majoritară și organizațiile caritabile.

Din punct de vedere creștin, ar trebui să ne opunem tuturor formelor de discriminare și opresiune. Ar trebui să-i acceptăm pe toți oamenii ca fiind egali în fața lui Dumnezeu și să urmărim idealul lui Martin Luther King, care a spus:

„Visez ca oamenii să fie judecați după greutatea caracterului, nu după culoarea pielii lor”.

Adevărații credincioși ar trebui să se considere una în Isus, după cum scria Pavel în Galateni:

Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos.

Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți «sămânța» lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”
(Galateni 3.27-29)

Deși ne păstrăm identitatea de bărbat sau femeie, alb sau negru, evreu sau om dintre Neamuri, după ce îl acceptăm pe Isus, am căpătat o nouă identitate ca popor răscumpărat al lui Dumnezeu în Mesia. Această nouă identitate are o semnificație mult mai mare decât identitatea noastră naturală, deoarece ne determină statutul de copii ai Dumnezeului celui viu în această lume și în cea viitoare.

Religie și identitate

Mai departe, se ridică problema religiei ca modalitate prin care ne definim pe noi înșine. Pentru majoritatea oamenilor, identitatea lor religioasă este similară cu identitatea rasială, deoarece cei mai mulți urmează religia părinților și a grupului lor social. Dacă te naști într-o familie creștină, hindusă, musulmană sau evreiască, este probabil să te identificeți ca fiind creștin, hindus, musulman sau evreu.

În trecut, majoritatea indivizilor trăiau în zone sau comunități dominate de o singură religie, iar ei aparțineau respectivei religii. Actualmente, în societățile multiculturale și unde sunt prezente mai multe credințe, precum Londra, avem oameni din toate rasele și religiile care trăiesc și lucrează împreună. Într-o astfel de societate, mulți spun acum că toate drumurile duc la Dumnezeu, iar creștinii greșesc atunci când vorbesc despre Isus Hristos ca

singura cale către Dumnezeu. Cineva a luat un exemplar din numărul anterior al a revistei noastre și mi-a scris:

„Nu mă îndoiesc că știți prea bine că în lumea noastră există mulți zei și multe religii. Credeți, probabil, că a dvs. este singura corectă. Nu puteți vedea cât de illogic este acest lucru?”

Am răspuns: Nu este illogic să crezi că există o singură cale către Dumnezeu, prin Isus Hristos, deși înțeleg că mulți oameni mă vor contrazice. În mod logic, atunci când analizăm subiectul, găsim trei posibilități:

1. Toți zeii sunt egali, și prin urmare există adevăr în toate religiile; de asemenea, orice religie ar putea conduce la Dumnezeu

2. Nu există nici un Dumnezeu; prin urmare, o religie nu îți poate oferi adevărul.

3. Există un singur Dumnezeu și o singură cale de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Prin urmare, doar o religie îți oferă adevărul, pe când toate celelalte nu.

Ipoteza numărul 1 din această listă ridică o serie de probleme de logică, deoarece diferite religii spun lucruri radical diferite despre Dumnezeu, care intră în conflict unele cu altele. De exemplu.

- Hinduismul - există mulți dumnezei.
- Iudaismul, creștinismul și islamul - există un singur Dumnezeu.

- Iudaismul - Mesia trebuie să vină, Isus nu este Mesia.

Creștinismul - Mesia a venit în persoana lui Isus Hristos / Yeshua Mesia.

- Islam și iudaism - Dumnezeu este unul și indivizibil.

Creștinism - Dumnezeu este trei persoane într-una, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

- Islam - Isus este ultimul profet înaintea profetului de pe urmă, Mohammed.

Creștinism - Isus este Fiul lui Dumnezeu, revelația finală a lui Dumnezeu pentru umanitate.

Ipoteza numărul 2 impune câteva întrebări. Deși nu putem dovedi existența lui Dumnezeu, există dovezi pentru existența Sa.

Acestea se referă la originile universului, la problema scopului vieții, la existența binelui și a răului și la faptul că toate culturile au o concepție sau alta despre o ființă superioară. Psalmistul ne spune cum creația stă mărturie pentru existența lui Dumnezeu:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește altelea acest lucru, o noapte dă de știre altelea despre el. Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit, dar răsunetul lor străbate tot pământul și glasul lor merge până la marginile lumii. În ceruri, El a întins un cort soarelui. (Psalmul 19.1-4)

Mulți oameni întâmpină dificultăți în a crede în Dumnezeu din cauza experiențelor lor de viață sau pentru că au observat o anumită doză de ipocrizie la presupușii adepți ai lui Dumnezeu. Dar, în ultimă instanță, ceea ce credem sau nu credem despre Dumnezeu nu afectează existența Sa, care este în afara timpului și spațiului și care, totuși, are o influență asupra a ceea ce se întâmplă în timp și spațiu.

Ipoteza numărul 3 este însăși afirmația pe care Biblia o face. Vechiul Testament vorbește despre un singur Dumnezeu, creatorul tuturor lucrurilor, care a dat legea morală (Cele 10 porunci)

la Sinai și care se poziționează în contrast cu idolii popoarelor. Aceștia sunt numiți deșerti și rodul născocirilor omenești (prin contrast, cunoașterea Dumnezeului Bibliei este dată prin revelație profeților Săi). În Noul Testament, Isus este revelat ca singura cale către Dumnezeu, singurul mediator între Dumnezeu și umanitate prin jertfirea Său pentru păcatele lumii la cruce și învierea Sa din morți.

În societatea multiculturală de astăzi, a devenit scandalos să mărturisești că aceasta este și convingerea ta. Cu toate acestea, Biblia ne învață că nu toate credințele și stilurile de viață sunt egale. Există un adevăr care e absolut și care vine de la Dumnezeu. Isus i-a spus lui Pilat, în cursul procesului Său:

Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu. (Ioan 18.37)

Există și minciuni sau „neadevăruri”.

Isus spune despre diavol:

El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii. (Ioan 8.44)

Din cauza multi-culturalismului, creștinilor li se spune să nu insiste în a-i învăța pe alții despre unicitatea lui Isus Hristos ca singura cale de a ajunge la Dumnezeu. Dar tocmai asta spune Biblia, așa că trebuie să mergem împotriva agendei diversității și să insistăm asupra unicității lui Isus Hristos ca Domn și Mântuitor al lumii.

Sexualitatea

Un alt mod de a te identifica astăzi este prin sexualitatea ta. În revoluția sexuală din anii '60, societatea a început să renunțe la constrângerile poruncilor biblice cu privire la sex și la prioritatea valorilor familiei - un bărbat căsătorit cu o femeie, fideli unul altuia și aducând copii pe lume.

Acum avem școli care îi învață pe copii despre sex, fără a face apel la valori bazate pe Biblie, afirmând că homosexualitatea și heterosexualitatea sunt la fel de valide și, de asemenea, spunându-le copiilor că-și pot schimba sexul dacă nu se simt confortabil în sexul în care s-au născut.

Ca urmare, identitatea sexuală a oamenilor devine o parte importantă din ceea ce sunt ei. Transsexualii insistă asupra faptului că toată lumea trebuie să accepte sexul în care s-au schimbat și să folosească pronumele adecvate atunci când li se adresează.

Dacă pui la îndoială logica acestui lucru și folosești pronumele greșit, poți fi cenzurat, ba chiar poți să îți pierzi locul de muncă, așa cum i s-a întâmplat unui profesor care a folosit pronumele sexului de naștere al unui copil în loc de cel în care se schimbase.

Biblia respinge toate cele de mai sus, învățându-ne că Dumnezeu a creat și proiectat oamenii ca bărbat și femeie, capabili să se reproducă prin uniunea sexuală a soțului și soției. Prin urmare, promovarea homosexualității și transsexualității este împotriva legii și ordinii lui Dumnezeu, la fel ca și promovarea sexului heterosexual în afara căsătoriei. Așadar, ar trebui să acceptăm identitatea care ne este dată la naștere, ca bărbat sau femeie, și să

respectăm legea morală a lui Dumnezeu privind sexualitatea.

Identitatea noastră conform Bibliei

Să ne uităm acum la modul în care Dumnezeu ne definește și ne dă identitatea în Biblie.

1. Creați după chipul lui Dumnezeu; Oameni făcuți de Dumnezeu

La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. (Genesa 1.1)

Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ. (Genesa 1.26-28)

Prin urmare, oamenii sunt o creație specială, separată de animale, existând fie ca bărbat, fie ca femeie, creați după chipul lui Dumnezeu, cu o dimensiune spirituală menită să relaționeze cu Dumnezeu. Așa cum scria odinioară filosoful francez Pascal:

„Există un vid în formă de Dumnezeu în inima fiecărei persoane, care nu poate fi umplut de niciun lucru creat, ci doar de Dumnezeu Creatorul, făcut cunoscut prin Isus Hristos”.

2. Pierduți; Oameni stricați de păcat.
Voi erați morți în greșelile și

în păcatele voastre, în care trăiați odinioară după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. (Efeseni 2.1-3)

Întreaga rasă umană a moștenit o natură umană păcătoasă, de la protopărinții noștri care nu l-au ascultat pe Dumnezeu (Geneza 3), natural ne plasează sub puterea diavolului și, prin urmare, sub mânia sau furia lui Dumnezeu. Conform Bibliei, aceasta este identitatea noastră comună și nimeni nu este neprihănit. ***Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.*** (Romani 3.23)

3. Răscumpărați; Oameni restaurați de Hristos.

Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. (2Corinteni 5.17-21)

Dumnezeu Însuși a venit pe pământ în persoana Domnului Isus Hristos

pentru a restaura umanitatea pierdută. Isus spune:

Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.

(Luca 19.10)

Dumnezeu dorește să aducă o nouă identitate tuturor celor care îl primesc pe Isus ca Mântuitor și Domn. Ei devin fii și fiice ale Dumnezeului celui viu (Ioan 1.12-13).

În această nouă identitate, noi ***avem răscumpărarea, prin sângele Său iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său*** (Efeseni 1.7)

Schimbăm vechea noastră identitate, care aduce moartea, cu una nouă în Isus Hristos, care aduce viața:

Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos
(1Corinteni 15.22)

Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.
(1 Corinteni 15. 49)

Iată ce ne oferă Evanghelia! Acum putem fi identificați cu Isus Hristos. El este identitatea noastră supremă și ne invită să purtăm chipul omului ceresc și să devenim o făptură nouă în El.

Această identitate nu este

determinată de rasa sau religia în care ne-am născut, de experiența noastră de viață sau de sexualitatea noastră. Lucrurile menționate pot avea o influență asupra modului în care trăim acum, însă dacă suntem ucenici ai lui Isus Hristos, adevărata noastră identitate este definită de ***Hristos în noi, nădejdea slavei.***

Această identitate mă definește acum, aici pe pământ și până în eternitate. Odată ce mori, nu va mai conta culoarea pielii, rasa sau sexul tău. Trupul tău se va descompune și tot ce va rămâne (dacă ești îngropat) vor fi oasele tale. Dacă ești incinerat, va rămâne doar praful. Nu va conta care este sexul tău. Isus a spus:

Căci, la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.
(Matei 22.30)

Va conta doar dacă ești pierdut sau mântuit – în Hristos sau nu.

Dacă vei continua să-ți duci viața în rebeliune împotriva lui Dumnezeu, vei fi pierdut pentru totdeauna în iad, fără nicio șansă de răscumpărare. Dacă ești mântuit, vei fi mântuit pentru totdeauna și vei locui în cer cu Dumnezeu, fără nicio posibilitate de a fi îndepărtat vreodată de

acolo. Așadar, acum este ziua să Îl alegi pe Dumnezeu și pe Isus Hristos și să te asiguri că identitatea ta este doar în Hristos. Devino un copil al lui Dumnezeu și fii născut din nou pentru viața veșnică în Isus Hristos:

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu. (Ioan 1.12-13)

Answers in Genesis a produs câteva materiale utile pe această temă, inclusiv cartea lui Martin Lles „Cine sunt eu?”, care expune câteva perspective biblice

foarte bune asupra problemei identității.

Cartea lui Simon Turpin, „Adam”, oferă motive să credem că relatarea din Geneză este realitate și nu ficțiune. Pentru informații despre aceste articole, apălați la Answers in Genesis, Unit 1, 16 Morris Road, Leicester, LE2 6BR. <https://store.answersingenesis.co.uk> De asemenea, avem un discurs al lui Tony Pearce pe această temă disponibil pe CD sau la adresa <https://rumble.com/v4z9w0w-who-do-you-think-you-are.html>

SEMNELE VREMURILOR

„Summit of the Future” [Summitul viitorului] organizat de ONU

Summitul viitorului al Organizației Națiunilor Unite este promovat ca o oportunitate unică într-o generație de a „transforma guvernanta globală”! Summitul este programat la sediul ONU din New York, în intervalul 22-23 septembrie 2024. Prioritatea principală a reuniunii este „transformarea guvernantei globale și accelerarea punerii în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă”.

În cadrul viitoarei reuniuni, secretarul ONU Antonio Guterres intenționează să solicite un vot care să îi permită să intervină în orice țară la următorul „șoc global” astfel încât să poată să poată

organiza o „platformă de urgență” ca mod de rezolvare în numele celorlalte țări ale lumii.

Potrivit jurnalistului de investigație Alex Newman care a participat la o serie de astfel de evenimente, această „platformă de urgență” propusă de ONU îl va împuternici pe secretarul general să preia funcțiile relevante ale guvernelor naționale pentru a rezista noului „șoc” presupus sau potențial. Ce anume ar putea fi catalogat drept eveniment-șoc la nivel mondial? El spune că poate fi orice, „chiar și evenimente de tip lebedă neagră”. Un eveniment de tip lebedă neagră este definit în dicționare ca „un eveniment cu impact puternic care este neprevăzut sau neașteptat” – cu alte cuvinte, este „așa cum spun eu că este”.

Recentul eveniment mondial Covid ar putea fi descris ca un eveniment „lebadă neagră”.

Conferința din septembrie 2024 își propune să abordeze criza mondială actuală în relație cu planurile de salvare a lumii de schimbările climatice, război și criză financiară. Un aspect al „summitului viitorului” va fi reprezentat de propunerile pentru „un acord digital global și reforme ale arhitecturii financiare internaționale” (sistemul economic mondial).

Printre propuneri se numără un nou „organism de vârf” responsabil de întregul sistem financiar, care va „spori coerența acestuia și va alinia prioritățile sale la Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”. Potrivit lui Guterres, acest lucru ar putea fi realizat prin intermediul unui summit bianual, la care să participe G20, Consiliul Economic și Social al ONU și șefii instituțiilor financiare internaționale. Astfel, G20 va avea relații mult mai strânse cu Organizația Națiunilor Unite într-un organism care poate fi descris ca un Consiliu de securitate economică. G20 include în prezent SUA, Regatul Unit, UE, Rusia, China, Japonia, Brazilia, Africa de Sud și Arabia Saudită. Cu alte cuvinte, ambele părți ale alianței occidentale conduse de SUA și alianța estică condusă de China și țările BRICS.

O parte esențială a agendei este „conectivitatea digitală” și stabilirea unui Acord digital global, care va crea o rețea conectată digital de persoane, entități, dispozitive și lucruri, dirijată de cei care conduc sistemul. Acest lucru este prevăzut și de Forumul Economic Mondial în raportul său „Unlocking Technologies for the Global Goals in 2020” [Folosirea amplă a tehnologiilor pentru scopurile globale, în anul 2020]. Un act de identitate digital reprezintă o piatră de temelie în această activitate și

este văzut, printre altele, ca o modalitate de a reduce sărăcia. Sistemul de identificare digitală este deja în vigoare în cele mai populate două națiuni de pe glob, China - cu sistemul său de Credit Score, și în India - cu cardul Aadhaar.

Riscul este ca acest sistem să se transforme într-o formă dictatorială de guvernare, care va utiliza sistemul de credit social și moneda digitală a băncii centrale (Central Bank Digital Currency - CBDC) pentru a submina drepturile omului prin controlarea masei monetare și a capacității oamenilor de a o utiliza. Acest lucru se întâmplă deja în China. Atunci când va fi pe deplin operațională, poate fi programată pentru a te face să te supui instrucțiunilor „Stăpânilor” care conduc spectacolul, dacă vrei să-ți primești pâinea zilnică. Cei aflați la putere ar putea declara starea de „urgență planetară”, așa cum s-a întâmplat în timpul pandemiei. Ei ne vor lua libertățile pentru a salva lumea de la dezastru. Apoi omul *fărădelegii* își va face apariția și va impune sistemul 666 din Apocalipsa 13.

Erezia Papei

Adresându-se tinerilor din Singapore în timpul călătoriei sale în Asia, Papa Francisc a spus: „Fiecare religie este o cale de a ajunge la Dumnezeu. Există limbaje diferite pentru a ajunge la Dumnezeu, dar Dumnezeu este Dumnezeu pentru toți. Dar Dumnezeuul meu este mai important decât Dumnezeuul tău – să fie asta adevărat? Există un singur Dumnezeu și fiecare are un limbaj pentru a ajunge la Dumnezeu. Sikh, musulman, hindus, creștin, sunt căi diferite”.

Declarația Papei - „fiecare religie este o cale de a ajunge la Dumnezeu” reprezintă o abatere de la învățătura Noului Testament și de la doctrina romano-catolică. Numind declarația sa „eretică”, site-ul tradițional catolic Lifesite News a scris:

„Conform învățăturii Bisericii Catolice, singura Biserică adevărată este într-adevăr Biserica Catolică, Trupul lui Hristos (Ef 1:22), și ea îndeplinește sarcina dată de Hristos de a răspândi Evanghelia la toate națiunile și de a aduce suflete în Biserică (Marcu 16). ... Autorul catolic Erik Ybarra a condamnat declarația Papei Francisc ca provenind dintr-o „groapă fără fund”. ... „Ceea ce spune Papa aici este că felurile religii, care toate se contrazic din punct de vedere teologic, nu se poziționează în competiție, mai mult decât o fac diversele limbi ale lumii.” <https://www.lifesitenews.com>

În calitate de creștini evanghelici, nu suntem de acord că Biserica Catolică este singura biserică adevărată. Mântuirea este numai prin har și numai prin credință și numai în Hristos. Ea este disponibilă tuturor celor care cheamă numele

Domnului prin pocăință și credință în Evanghelie, iar biserica adevărată este formată din toți cei care L-au acceptat pe Isus ca Mântuitor și Domn. Din punct de vedere istoric, sistemul romano-catolic a deviat de la învățătura Noului Testament și a suprimat mesajul Evangheliei.

Cu alte cuvinte, este clar că învățătura Papei precum că toate religiile sunt căi către Dumnezeu este eretică, conform doctrinelor biblice.

Isus a spus:

Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. (Ioan 14.6)

Petru a spus despre Isus:

Nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor prin care trebuie să fim mântuiți. (Fapte 4.12)

Pavel, la rândul său, afirmă:

Căci este un singur Dumnezeu și este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Omul Isus Hristos, care S-a dat pe Sine ca preț de răscumpărare pentru toți.

(1Timotei 2.5-6)

Biblia vorbește despre apariția unui sistem religios cunoscut sub numele de Babilonul cel Mare (mama curvelor și a urâciunilor pământului) care se va alia cu „regii pământului”. Acesta va produce o formă falsă de creștinism care va suprima adevărata credință în Isus Hristos (Apocalipsa 17.1-6). Protestanții reformați au considerat Biserica Romano-Catolică drept „Babilonul misterios” care corupe creștinătatea într-o alianță cu regii și puterile conducătoare ale pământului. Acest lucru s-a întâmplat cu siguranță atunci când papalitatea medievală avea putere asupra regilor Europei. Acum, papalitatea modernă, sub conducerea Papei Francisc, încearcă să reunească toate religiile într-o unitate falsă, care este aprobată de puterile politice globale

care doresc o lume unită sub egida ONU. Un astfel de sistem religios va intra inevitabil în conflict cu adevărata învățătură a credinței creștine și îi va persecuta pe sfinți – toți adevărații credincioși în Isus Hristos.

Războaie și vești de războaie

Dacă anul 2024 a dovedit ceva până acum, este că îngrijorările noastre cu privire la posibila izbucnire a unui alt război mondial sunt cât se poate de rezonabile. Într-un fel, cel de-al Treilea Război Mondial a început deja, deoarece războiul din Ucraina este, în esență, un mandat ar la luptei întregului NATO împotriva Rusiei.

Ucraina solicită acum permisiunea de a utiliza rachete cu rază lungă de acțiune furnizate de țările NATO pentru a lovi ținte aflate în interiorul Rusiei. Acest lucru amplifică pericolul de escaladare a războiului, cu posibilitatea utilizării armelor nucleare. Ucraina a folosit dronele și rachetele de care dispune pentru a ținti rafinării de petrol, baze aeriene și depozite de muniții rusești, într-o serie de atacuri menite să perturbe mașinăria de război a lui Putin. Acum, Putin a spus clar Occidentului că, dacă rachetele NATO cu rază lungă de acțiune lovesc ținte din interiorul Rusiei, va considera acest lucru drept o declarație de război împotriva Rusiei și va răspunde în consecință. Care va fi acest răspuns, nu știm. Ar putea fi atacuri cibernetice, cu rachete sau, în cel mai rău caz, atacuri nucleare.

Situația din Orientul Mijlociu s-ar putea agrava cât de curând, după cum am scris în articolul „Speranța Israelului”.

Există o alianță tot mai mare de națiuni ostile care se confruntă cu Israelul, inclusiv Iranul și grupurile sale

de aliați din regiune. Turcia a vorbit despre invadarea Israelului, în timp ce Iranul înarmează acum Rusia pentru războiul său din Ucraina. Rusia are deja baze în Siria și este aliată cu Iranul. Iranul speră să atragă Rusia în alianța sa împotriva Israelului. Toate acestea sunt în concordanță cu profeția despre națiunile care vor veni împotriva Israelului în Războiul lui Gog și Magog (Ezechiel 38-9). Din cauza alianțelor implicate și a naturii fragile a exporturilor globale de energie, există pericolul unei crize economice globale, dacă izbucnește un război mai amplu între Israel și vecinii săi. Se pare că un astfel de război este iminent.

Africa este zguduită de conflicte letale, dintre care cel mai grav este războiul civil din Sudan, care durează de doi ani. Peste 15 000 de oameni au fost uciși, iar aproximativ 8 milioane au fost strămutați din casele lor. Aproximativ 2 milioane au fugit în țările vecine, Ciad, Etiopia și Sudanul de Sud, care sunt și ele sărace și instabile. ONU estimează că peste 25 de milioane de persoane au nevoie de asistență umanitară, iar amplificarea riscurilor privind securitatea alimentară ar putea declanșa cea mai mare criză alimentară din lume.

O mare parte din regiunea Sahel, din Somalia până pe coasta de vest a Africii, traversând nordul Nigeriei, este sfâșiată de conflicte cauzate în mare parte de militanții islamiști care preiau controlul asupra teritoriului. Militanți asociați cu al-Qaeda au revendicat masacrarea a 300 de persoane în Burkina Faso în ceea ce se consideră a fi cel mai grav atac terorist din țară.

Aproximativ jumătate din Burkina Faso se află în afara controlului guvernului, țara fiind devastată de tot mai multe atacuri jihadiste

care împresoară capitala. Jhadiștii asociați cu al-Qaeda și cu gruparea Statul Islamic au ucis mii de oameni și au strămutat peste două milioane de persoane. De asemenea, milițiile ruse lipsite de scrupule operează în regiune, sporind haosul.

Războaiele și conflictele din ce în ce mai ample sunt profețite pentru scenariul zilelor de pe urmă. În același timp, ar putea fi instaurată o pace temporară pe măsură ce anticristul se ridică la putere pe scena mondială. (Apocalipsa 6)

Un ultim cuvânt

Putem ști data celei de a Doua Veniri a lui Isus? Nu! Isus ne spune că nimeni nu cunoaște ziua sau ceasul întoarcerii Sale:

Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

(Marcu 13.32)

De asemenea, Isus afirmă că El va veni ca un hoț noaptea – cu alte cuvinte, într-un moment neașteptat:

Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. (Matei 24.43-44)

Ceva similar ne-a lăsat scris și Pavel:

Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. (1 Tesaloniceni 5:2)

Ca urmare a acestor versete, mulți creștini au ajuns la concluzia că nu putem ști nimic despre momentul revenirii lui Isus. Dacă Isus vine ca un hoț în noapte, când ne așteptăm mai puțin, cum putem ști când va veni? Ar putea fi acum, din clipă în clipă, sau peste 1000 de ani?

Pe de altă parte, Pavel continuă, spunându-le tesalonicenilor că cei care trăiesc în lumină și care cred cuvântul profetic nu vor fi surprinși de venirea Domnului:

Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji. Căci cei ce dorm, dorm noaptea și cei ce se îmbată, se îmbată noaptea. Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să câpătăm mântuirea prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El. (1 Tesaloniceni 5.4-10)

Adevărații credincioși nu sunt în întuneric cu privire la acest eveniment ce se apropie; prin urmare, nu ar trebui să fie surprinși, așa cum este gospodarul nepregătit, când hoțul vine să îi ia bunurile. Ei nu trebuie să doarmă, ci să fie vigilenți, nu trebuie să fie beți, ci să rămână atenți și să vegheze. Atât somnul, cât și beția reprezintă stări în care oamenii nu sunt pe deplin conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul lor.

Conform scenariului zilelor de pe urmă, necredincioșii (și creștinii neînvățați) nu vor fi conștienți de semnificația evenimentelor ce se petrec în jurul lor și vor fi luați prin surprindere de lucrurile respective.

Adevărații credincioși, dimpotrivă, vor aștepta revenirea Domnului, văzând cum semnele venirii Sale se împlinesc unul câte unul. Isus le-a oferit ucenicilor

informații despre aceste semne, ca răspuns la întrebarea:

Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?

(Matei 24.3)

Faptul că El le-a dat un răspuns, fără a le respinge întrebarea ca fiind una prostească, ne lasă să înțelegem că Isus nu se așteaptă ca discipolii Săi să fie ignoranți cu privire la aceste lucruri.

Am conceput un pliant și o broșură pe această temă, 10 semne ale revenirii lui Mesia:

1. Se vor înmulți războaiele, foametea, molimele și cutremurele, ceea ce va duce la o vreme de mare tulburare pe pământ. (Luca 21.10-11)

2. Pământul va fi plin de violență „ca în zilele lui Noe” și mulți oameni se vor teme de ceea ce urmează să se întâmple. (Luca 17.26-27, Luca 21.25-6, Genesa 6.11)

3. Va exista nespus de multă imoralitate sexuală „ca în zilele lui Lot” (Sodoma și Gomora). (Luca 17.28-8, Matei 24.12, Romani 1.24-27, 2 Timotei 3.1-9)

4. Va exista o poluare generalizată a pământului și probleme cu mediul înconjurător. (Isaia 24, Apocalipsa 8.6-11)

5. Va avea loc o restaurare a Israelului ca țară evreiască. Se va porni un conflict legat de stăpânirea asupra Ierusalimului, care va implica toate națiunile lumii. (Ezechiel 36-9, Zaharia 12-14, Luca 21.20-24, Apocalipsa 16.16)

6. Va exista un proces de globalizare în urma căruia va apărea un guvern mondial anticreștin. (Apocalipsa 13)

7. Tehnologia se va dezvolta, iar călătoriile vor lua amploare. (Daniel 12.4)

8. Se vor ridică profeți falși care îi duc pe oameni în rătăcire și vor

provoca confuzie cu privire la Dumnezeu și la mântuire. (Matei 24.5, 24.23-27, Apocalipsa 17.1-6)

9. Va exista un atac asupra adevărilor fundamentale ale Bibliei și opoziție față de cei care îi învață pe alții Evanghelia. (Matei 24.10-11, 2 Timotei 4.2-5, 2 Petru 2, 1 Ioan 2.18-23)

10. Mesajul Evangheliei va ajunge la toate națiunile în ciuda împotrivirilor și persecuției. (Matei 24.9-14, Matei 28.18-20)

Creștinii credincioși ar trebui să vegheze și să fie pregătiți pentru revenirea lui Isus, cunoscând semnele întoarcerii Sale și recunoscându-le în chiar evenimentele actuale. Isus a spus că atunci când le vom vedea, vom ști că El este aproape – chiar la ușă:

Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă. (Matei 24:33)

Vedem aceste semne devenind realitate în ziua de azi.

Conform textului din 1 Tesaloniceni 4, Isus va veni mai întâi pentru a-i lua pe credincioșii adevărați din lume la El, în cadrul evenimentului cunoscut sub numele de răpirea bisericii:

Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. (1 Tesaloniceni 4.16-17)

Momentul când acest eveniment va avea loc stă în întregime în mâinile Domnului. Pentru cei care adoptă interpretarea pretribulaționistă asupra profeției, acesta se poate întâmpla

oricând, așa că trebuie să fim pregătiți în orice clipă pentru a-L întâlni pe Domnul. Deopotrivă, ar trebui să fim pregătiți pentru momentul morții noastre, care și ea se poate petrece în orice clipă. Pentru cei care adoptă punctul de vedere posttribulaționist, venirea lui Isus se va întâmpla doar după șapte ani de mare necaz pe pământ, după ce cuvintele Sale se vor fi împlinit:

Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate. (Matei 24.21-22)

Conform acestei perspective, Isus nu poate veni oricând, ci numai după ce vom trece prin șapte ani de cele mai intense necazuri pe care le-a cunoscut vreodată pământul, când mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului se va revărsa, prin evenimentele descrise în Apocalipsa 6-19.

Totuși 1Tesaloniceni 5.9-10 ne spune:

Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.

Isus îi transmite credincioasei biserici din Filadelfia:

Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării care are să vină peste lumea

întreagă, ca să încerce pe locuitorii pământului. Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa". (Apocalipsa 3.10-11)

Pe baza acestor versete din Scriptură, nu este deloc irațional să credem că adevărata biserică va fi scoasă din lume înainte ca asupra pământului să se abată cea mai intensă perioadă de necaz. Dar dacă nu este așa, trebuie să fim pregătiți pentru o vreme de necaz în care mulți dintre noi își vor pierde viața. Dacă ne vom pierde viața, nu trebuie să ne temem, pentru că vom merge la Domnul, spre a fi cu El pentru totdeauna.

Așadar, ***mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte*** (1Tesaloniceni 4.18) așteptați cu nerăbdare întoarcerea Domnului:

Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune. (Tit 2.11-14)

CONCLUZIE

Știrile din această revistă arată cum profețiile biblice pentru zilele din urmă se împlinesc în zilele noastre și cât este de apropiată revenirea Domnului Isus Hristos. În lumina acestor realități, cel mai important lucru care trebuie să-l facem este să chemăm numele Domnului, să fim mântuiți, pentru ca să fim pregătiți de întâlnirea cu El.

Doamne, Tată din Ceruri,

Recunosc că sunt un păcătos și am nevoie de iertarea Ta. Cred că Isus este Mesia, a murit în locul meu, și-a dat sângele pe cruce ca plată pentru păcatele mele și a înviat din morți ca să pot primi viață veșnică. Chiar acum vreau să las păcatul și să-L aleg pe Mesia Isus ca Domnul și Mântuitorul meu. De acum vreau să-Ți dedic toată viața mea și te rog să-mi dai Duhul Sfânt care să mă umple cu prezența Lui, să-mi conducă viața și să mă ajute să fie după voia Ta.

Mulțumesc, Tată, că mă iubești.

Te rog în numele Domnului Isus. Amin!

Revista Lumina Ultimelor Zile apare în limbile engleză, franceză, română, ebraică, spaniolă, germană, malayalam, slovenă, rusă. Publicistul și scriitorul Tony Pearce este un cărturar respectat, absolvent al Universității Cambridge, scriitor și pastor evanghelic în Londra. În tinerețe a lucrat cu Richard Wurmbrand printre intelectualii englezi de stânga în demascarea comunismului, arătându-le că adevărata libertate vine numai în urma deciziei de a-L primi pe Domnul Isus ca domn și mântuitor personal. În Biserica în care slujește se regăsesc împreună evrei și musulmani care au devenit creștini.

Tony Pearce a scris cărțile *The Omega Code*, *The Messiah Factor*, *The House Built on the Sand*, *10 Signs of the Last Days*, *Countdown to Calamity*.

În articolele din LUZ sunt analizate evenimentele contemporane în lumina profețiilor biblice. Tot ceea ce se întâmplă acum în istorie a fost prorocit cu mii de ani în urmă.

Blog: Lumina ultimelor zile

<http://luminaultimelorzile>.

Website: <http://www.lightforthelastdays>.

co.uk © 2024, Light for the Last Days

